

[Kaj Hansen]

Men vi er jo i den situation, at det ikke alene er teknik, vi skal tage stilling til. Vi skal tage stilling til, om vi vil være med til at skaffe statskassen godt og vel 1 mia kr. Kommunisterne er absolut ikke noget skatteenægterparti. Vi vil også i givne situationer være med til at få et højere provenu af indkomstskatten, men det drejer sig så sandelig om, hvad de penge skal bruges til. Hvad er det, regeringen vil bruge den milliard kroner til? Det er til erhvervstilskud. Det så vi jo i går. Da røg jo allerede de 850 mill. kr. På det grundlag ønsker vi ikke at være med til at hæve indkomstbeskatningen. Vi synes i øvrigt, at når den skal hæves, så skal det ske på en anden måde – ved at tage fat på det udmærkede socialdemokratiske forslag, vi havde til behandling her i juni måned, men hvornår sker det, hr. Camre?

Niels Helveg Petersen (RV):

Det radikale venstre har ved fremsættelse af dette forslag lagt til grund det samme som regeringen, at der skulle udskrives flere penge i skat i det kommende år. Det har vi gjort bl.a. for ikke ved denne debat at blive mødt af den indvending, at her stillede vi bare op med paradeforslag og var ikke ansvarlige – og hvad man ellers ville kunne finde på. Vi er gået ind på regeringens præmisser, men siger: hvis det skal gennemføres, så skal det gennemføres på en anden måde end foreslået af regeringen.

Når vi afviser regeringsforslaget, så er det, fordi den fordelingspolitiske tendens, der er indbygget i forslaget, er forkert. Skatteministeren siger, at gennemføres vores forslag, så vil der være nogle kommuner, hvor store skatteydere støder imod skatteloftet, men vi må holde fast på, at det, det her drejer sig om, er, at nogle få store skatteydere i ca. en fjerdedel af landets kommuner vil støde imod skatteloftet, men at virkningerne for de øvrige indkomster i de 77 kommuner, der er nævnt, er de anførte.

Hr. Camre vred sig unægtelig ganske meget, da han skulle forsvare regeringens forslag. Hr. Camre sagde: det er jo slet ikke det, det drejer sig om. Det, det drejer sig om, er at gøre noget ved fradrage, som giver en masse forvridninger, som betyder, at skattebyrden ikke er retfærdigt fordelt mellem store og små indkomster. Det er det radikale

venstre aldeles enig med hr. Camre i, og det er også derfor, vi fremsætter vort forslag, hvorefter man som første skridt i en skattereform skal omregne de ligningsmæssige fradrag til nedslag i skatten. Det vil være et væsentligt fremskridt i retning af at sikre en bedre virkning fordelingspolitisk af skattebyrden.

Det er det, som meget af dette drejer sig om, og det er det, vi skal stille efter. Hr. Camre ville stå stærkt, hvis det var det, han gjorde, men det er jo ikke det, regeringen gør. Regeringen siger om dette, at regeringen i sin nådighed »er opmærksom på« de økonomiske konsekvenser af, at renter af privat gæld kan fradrages ubegrænset, og vil »overveje«, om der kan gennemføres regler, der begrænser dette osv. Det er den politik, hr. Camre har om det, han selv siger er det væsentlige, og med den stærke politik, hr. Camre her fremlægger, afviser han så vores forslag. Hvis der skulle være mening i hr. Camres argumentation, så måtte regeringen her fremlægge forslag, der virkelig tog fat om fradragsproblemet. Det gør man ikke. Det gør vi i løbet af kort tid, som vi i øvrigt også gjorde det i foråret. Hr. Camre spurgte, hvor vi var henne dengang. Vi var på nøjagtig det samme standpunkt; vi fremsatte her i folketinget et forslag om at begrænse, skal vi sige fradragsmisbrugsmulighederne. Der var vi i foråret, hvor regeringen altså ikke var kommet længere end til en såkaldt redegørelse for en påtænkt skattereform, men ikke havde fremsat gennemarbejdede forslag.

Vi mødes under debatten om det radikale forslag. Så håber jeg, at hr. Camre vil fastholde de synspunkter, han har nu. Når hr. Ellemann-Jensen vil fremstille det, som om det nu er os, der vil forøge skatterne, så vil jeg gerne citere åbningstalen fra regeringen. Det er ikke meget, vi har at dømme regeringens politik på, men denne åbningstale har vi dog, og dér siger regeringen om sit eget forslag, at baggrunden for forslaget er, at den hidtidige reguleringsmekanisme ville indebære en væsentlig lempelse af indkomstskatten. Derfor må den væk. Den må væk i år og næste år og næste år igen, fordi den hidtidige reguleringsmekanisme betyder en lempelse i indkomstskatten. Det er baggrunden for forslaget, og det er derfor, hr. Ellemann-Jensens argumentation imod vores forslag er helt igennem hul.